

زبان مبدا و مقصد	انگلیسی به فارسی	زمنه متن	باستان‌شناسی
------------------	------------------	----------	--------------

متن امتحان - لطفاً فقط بخش هایلایت شده متن زیر را به دقت ترجمه/ویراستاری نموده و از طریق پتل خود در سایت آپلود نمایید. برای کسب نتیجه بهتر در امتحان، لطفاً نکات نگارشی و ویرایشی استاندارد ترجمه/ویراستاری را مطابق فایل‌های راهنمای نگارش و راهنمای نایب رعایت نمایید. در ضمن، توجه داشته باشید که امتحان محدودیت زمانی ندارد.

As Amedeo Maiuri initiated his monumental campaign of excavations in Herculaneum in 1927, Matteo Della Corte simultaneously began to record the inscribed material that these newly uncovered buildings revealed. His study of Herculaneum epigraphy, including the ancient graffiti, inscribed amphoras, and *signacula*, was eventually published as an article in 1958. The material did not garner much attention and still remains mostly unknown. It is easy to overlook the graffiti of Herculaneum: many texts are fragmentary, and their overall numbers are few in comparison with Pompeii. Only recently, a scholar highlighted the contrast between the two cities and declared the city of Pompeii “more multilingual and cosmopolitan than quiet, graffiti-free Herculaneum.”

Yet Herculaneum was not graffiti-free. And it was multilingual. Herculaneum, like Pompeii, has yielded a vibrant collection of handwritten messages inscribed on the walls of the city. In both cases, the vast majority of wall inscriptions are written in Latin; yet each city features a number of messages written in Greek as well. At present, it is challenging to determine the extent to which Greek appears in Herculaneum. How much Greek is written, how it is used, where it appears— these are questions that to this point have no simple answers.

This article aims to provide those answers by offering an overview of the Greek written on the walls of Herculaneum and a contextual study of these inscriptions. We begin with the questions of how much Greek we find written in Herculaneum, where it was written, and what was being written in Greek. Then we offer a discussion of two categories of handwritten inscriptions and the Greek graffiti among them: alphabets and personal names. Together these account for just over half of the graffiti in Greek at Herculaneum. Alphabetic series were inscribed as graffiti in both Pompeii and Herculaneum, and evaluation of the Greek examples allows us to compare the behavior of writing the alphabet in these two locations. Personal names were likewise frequently inscribed on the walls of both cities. Analysis of the names written in Greek allows us to explore a common means of written expression and to consider which names were written in Greek and how they were presented. We then consider Greek graffiti in context and discuss two locations in Herculaneum where the graffiti have survived and are still visible in situ. By presenting where Greek graffiti appear, what they contain, and how they communicate and interact with other texts, we aim to provide a more comprehensive picture of the distribution and context of Greek in Herculaneum and to offer new insights into the culture of writing in Campania.

This study arises from our preparation of a new digital edition of the handwritten wall inscriptions of Herculaneum and Pompeii for publication in the Epigraphic Database Roma (EDR) and the Ancient Graffiti Project. As part of that process, we conducted fieldwork in Herculaneum during 2014 and 2016, and in 2015 we organized a workshop for faculty and graduate students at the Center for Hellenic Studies in Washington, D.C., on Greek and mixed-language graffiti in the ancient world. During these projects, we wrestled with the fact that the ancient graffiti of Herculaneum are fragmentary and often problematic. They were published in the fourth fascicle of the Corpus Inscriptionum Latinarum (CIL) 4, Supplementum 3, which appeared in 1970 and in which Pio Ciprotti lightly revised the editio princeps of Della Corte. That publication was rightfully criticized for unreliable readings and misguided transcriptions. By presenting what appear to be authoritative readings of the text, these transcriptions can be misleading about how an inscription was written and how much uncertainty is involved in the reading. For the graffiti written in Greek, the issue is compounded since Della Corte seems to have been less comfortable with Greek than with Latin. At present, it is challenging to acquire even a general sense of how much Greek appears at Herculaneum. For Pompeii, by contrast, a glance at the indices of CIL 4 reveals more than 100 examples of Greek among inscribed material in that city. Supplementum 3, however, which contains nearly 4,000 inscriptions, including the wall inscriptions of Herculaneum, was never indexed. In addition it can sometimes be challenging even to determine whether a graffito is Greek, Latin, or a mix of the two languages. The brevity of graffiti and the convention of publishing inscriptions in majuscule adds to this difficulty. For these reasons, we provide in the appendix a complete catalogue of the Greek and mixed-language graffiti we have identified in Herculaneum.

با این حال، هرکولانیوم عاری از دیوارنگاره نبوده است. و چند زبانه بوده است. در هرکولانیوم، مانند پمپئی، مجموعه‌ای سرزنده از پیام‌های دست‌نویس حکاکی شده روی دیوارهای شهر، به دست آمده است. در هر دو مورد، اکثر قریب به اتفاق کتیبه‌های دیواری به لاتین نوشته شده است؛ با این حال در هر شهر تعدادی پیام‌های نوشته شده به زبان یونانی نیز خودنمایی می‌کنند. در حال حاضر، تعیین گستره‌ای که زبان یونانی

در هرکولانیوم نمایان می‌شود چالش برانگیز است. چقدر یونانی نوشته شده است، چگونه استفاده می‌شود، کجا ظاهر می‌شود - این‌ها پرسش‌هایی هستند که تاکنون هیچ پاسخ ساده‌ای برای آنها وجود ندارد.

این مقاله می‌خواهد آن پاسخ‌ها را، با ارائه یک بررسی اجمالی از یونانی نوشته‌های روی دیوارهای هرکولانیوم و یک مطالعه زمینه‌ای در مورد این کتیبه‌ها، در اختیار بگذارد. ما با پرسش‌هایی در مورد این که چقدر یونانی نوشته در هرکولانیوم می‌یابیم، آنها کجا نوشته شده‌اند، و چه چیزی را به یونانی می‌نوشتند، شروع می‌کنیم. سپس بحثی را ارائه می‌دهیم در مورد دو دسته از کتیبه‌های دست نوشته و دیوارنگاره‌های یونانی در میان آنها: حروف الفبا و نام‌های شخصی. در مجموع، این‌ها در بر گیرنده‌ی بیش از نیمی از دیوارنگاره‌ها به زبان یونانی در هرکولانیوم هستند. مجموعه‌های الفبایی هم در پمپئی و هم در هرکولانیوم به صورت دیوارنگاره حکاکی شده‌اند و ارزیابی نمونه‌های یونانی به ما این امکان را می‌دهد که رفتار نگارش حروف الفبا در این دو مکان را با هم مقایسه کنیم.

نام‌های شخصی نیز به گونه‌ای مشابه، مکرراً بر دیوارهای هر دو شهر حکاکی می‌شده است. تجزیه و تحلیل نام‌های نوشته شده به یونانی به ما این امکان را می‌دهد که به کاوش یک شیوه‌ی مشترک بیان کتبی و در نظر گرفتن این که کدام نام‌ها به یونانی نوشته می‌شدند و چگونه ارائه می‌شدند بپردازیم. سپس ما دیوارنگاره‌های یونانی را در چارچوب خود مورد بررسی قرار می‌دهیم و در مورد دو موقعیت مکانی در هرکولانیوم بحث می‌کنیم که در آنها دیوارنگاره‌ها باقی مانده‌اند و همچنان در محل قابل مشاهده هستند. با ارائه جاهایی که دیوارنگاره‌های یونانی خودنمایی می‌کنند، و محتوای آنها، و این که چگونه آنها با سایر متون ارتباط و تعامل دارند، ما قصد داریم که تصویر جامع‌تری از توزیع و محدوده زبان یونانی در هرکولانیوم ارائه دهیم و بینش جدیدی در مورد فرهنگ مکتوب در کامپانیا را عرضه نماییم.

این مطالعه از آماده سازی یک نسخه دیجیتالی جدید از کتیبه های دیواری دست نوشته هرکولانیوم و پمپئی برای انتشار در *Epigraphic Database Roma (EDR)* و *Ancient Graffiti Project* حاصل شده است. به عنوان قسمتی از آن فرایند، ما در سال‌های 2014 و 2016 کارهایی میدانی را در هرکولانیوم هدایت کردیم و در سال 2015 یک کارگاه آموزشی برای اعضای هیأت علمی و دانشجویان فارغ التحصیل در مرکز مطالعات هلنیک (*Center for Hellenic Studies*) در واشنگتن دی سی سازماندهی کردیم که در موضوع دیوارنگاره‌ها به زبان یونانی و مختلط در جهان باستان بود. در خلال این پروژه‌ها، ما با این واقعیت که دیوارنگاره‌های قدیمی هرکولانیوم تکه تکه و غالباً مشکل ساز هستند دست و پنجه نرم می‌کردیم. آنها در چهارمین جزوه‌ی *Corpus Inscriptionum Latinarum (CIL) 4 Supplementum 3*، که در سال 1970 پدید آمد منتشر شدند که در آن پیوسپیروتی نسخه اولیه دلا کورت را کمی اصلاح کرده بود. آن انتشار، به درستی، به دلیل قرائت‌های غیر قابل اعتماد و رونویسی‌های اشتباه مورد انتقاد قرار گرفت.

با ارائه آن چه که به نظر می‌رسد قرائت‌های معتبر متن باشد، این رونویسی‌ها می‌توانند در مورد این که یک کتیبه چگونه نوشته شده و چقدر در قرائت آن عدم اطمینان وجود دارد، گمراه کننده باشند. برای دیوارنگاره‌های نوشته شده به زبان یونانی، مسئله پیچیده‌تر می‌شود زیرا دلا کورت ظاهراً با زبان یونانی کمتر از لاتین راحت بوده است. عجلتاً، حتی به دست آوردن یک حس کلی از این که زبان یونانی چقدر در هرکولانیوم خودنمایی می‌کند چالش برانگیز است.

امتحان احراز صلاحیت مهارت مترجمی

زبان مبدأ و مقصد	انگلیسی به فارسی	زبانه متن	عمومی
------------------	------------------	-----------	-------

متن امتحان – لطفاً فقط بخش های پایت شده متن زیر را به دقت ترجمه/ویراستاری نموده و از طریق پتل خود در سایت آپلود نمایید. برای کسب نتیجه بهتر در امتحان، لطفاً نکات نگارشی و ویرایشی استاندارد ترجمیک را مطابق فایل های راهنمای نگارش و راهنمای نایب رعایت نمایید. در ضمن، توجه داشته باشید که امتحان محدودیت زمانی ندارد.

Lydia and the earliest coins

According to the Greek historian Herodotus, writing in the fifth century BC, the Lydians were the first people to have used gold and silver coinage.

He was almost correct. The earliest coins are found mainly in the parts of modern Turkey that formed the ancient kingdom of Lydia, but are made from a naturally occurring mixture of gold and silver called electrum.

These coins were first produced in the seventh century BC and had a design on one side only; the other was marked with simple punches.

A Strict weight system

Although irregular in size and shape, these early electrum coins were minted according to a strict weight-standard. The denominations ranged from one stater (weighing about 14.1 grams) down through half-staters, thirds, sixths, twelfths, 1/24ths and 1/48ths to 1/96th stater (about 0.15gm). It cannot have been easy to tell some of the smaller denominations apart. We must assume that for many transactions the coins were weighed rather than counted.

The spread of electrum coinage

From Lydia electrum coinage soon spread to the Greek cities of coastal Asia Minor. From there it reached the Greeks of the islands and the mainland.

It is often difficult to tell where a particular coin was produced, because none of these early coins was inscribed with a place-name. Educated guesses are possible, however. One type of coin has the design of a seal on its obverse. The Greek for seal is 'phoce' and the coins are usually attributed to the Greek city of Phocaea.

Names on electrum coins

The earliest legend in Greek on an electrum coin reads 'I am the badge of Phanes'. We cannot be certain who this Phanes was, but it seems that he was placing his badge on coins as a guarantee of their quality.

The earliest coin hoard

The earliest known hoard of electrum coins (and thus the earliest known coin hoard) was found during the British Museum excavations of the Temple of Artemis at Ephesus in 1904-5. The hoard consisted of 19 coins which had been placed in a small pot and buried alongside another 74 coins in the foundations of the temple, one of the seven wonders of the ancient world, in about 600 BC.

یک سیستم سخت گیرانه توزین

این سکه‌های الکترومی اولیه، هرچند در اندازه و شکل بی قاعده بودند، بر طبق یک استاندارد توزین سخت گیرانه ضرب زده می‌شدند. پول‌ها تنوعی داشت از یک استیتر (به وزن حدود 14ر1 گرم) به پایین از نیم، یک سوم، یک ششم، یک دوازدهم، یک بیست و چهارم، و یک چهل و هشتم تا یک نود و ششم استیتر (در حدود 0,15 گرم). از هم جدا کردن برخی از

پول‌های خردتر راحت نبوده است. ما باید فرض کنیم که برای بسیاری از معاملات، سکه‌ها بیشتر از این که شمرده شوند وزن می‌شدند.

گسترش ضرب سکه الکترومی

روش ضرب سکه الکترومی به زودی از لیدیا تا شهرهای یونانی مناطق ساحلی آسیای صغیر گسترش یافت. این روش، از آن جا به یونانی‌های جزایر و سرزمین اصلی رسید. غالباً مشکل است بگوییم که یک سکه خاص کجا تولید شده است، زیرا بر هیچ کدام از این سکه‌های اولیه نام مکان حکاکی نشده است. اما در این زمینه، فرهیختگان امکان حدس زدن دارند. یک نوع از این سکه‌ها طرح یک مَهر را بر پشت خود دارد. معادل یونانی مَهر «phoce» است و سکه‌ها معمولاً به شهر یونانی Phocaea (فوکا) نسبت داده می‌شوند.

نام‌های روی سکه‌های الکترومی

قدیمی‌ترین سکه نوشته به یونانی روی یک سکه الکترومی دارای این عبارت است: «من نشان Phanes (فینز) هستم.» ما اطمینان نداریم که این Phanes چه کسی بوده است، اما به نظر می‌رسد او در حال درج نشان خود روی سکه‌ها به عنوان دادن تضمینی برای کیفیت آنها بوده است.